

bestyrelsen og Ordningen af Revisionen. Det ærede Medlem nævnte Lønnings- og Pensionsordningen som noget, man i det hele var enig om. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der vel vil være enkelte Punkter, man kunde ønske ændrede ved Lønningsbestemmelserne. Men det er aldeles subsidiære Punkter, dem enes man nok om. Der kan ogsaa være et og andet, der frembyder Tvivl med Hensyn til Pensionsspørgsmaalet. Et Punkt maa jeg dog gøre opmærksom paa, nemlig det, at medens Lovforslaget i sin Tid kun forudsatte, at der skulde fastsættes særlige Lønninger for visse Klasser af egentlige Bestillingsmænd, gaar Lovforslaget, som det er vedtaget af Folketinget, ud paa, at man til det allerhøieste skal fastsætte Lønningerne ogsaa i de specielle Lønningsklasser, skal fastsætte dem, kan jeg sige, under Arbejdsforhold. Jeg er gaaet med dertil, ikke fordi jeg anser det i sig selv for heldigt, jeg anser det for højt vanskeligt at træffe en saadan Ordning for Institutioner som Statsbanevæsenet, men imidlertid i Postvæsenet er man kommet ind paa en lignende Ordning. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er meget vanskeligt for Administrationen at modtage den Slags Forslag, men jeg har alligevel modtaget det for at bidrage mit til, at Loven kunde komme igennem, og fordi jeg tror, det er et Punkt, hvor Rigsdagen vil lægge størst Vægt paa at have Indflydelse. Et er imidlertid sikkert, og det er, at en saadan Ordning vil give Ministeren og Centraladministrationen for Jærnbanen et Arbejde, som de Herrer inænde have om, idet man i det enkelte skal gøre Rede for, hvorledes disse 7,000 Folk stilles, hvorledes Arbejdspengene skulle udredes, man bliver derved bunden i et overordentlig stærkt Omfang. Jeg er altsaa til Trods herfor gaaet ind paa denne Ordning for at lette Lovforslagets Gennemførelse. Den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Runn) bemærkede jo ogsaa, at det eneste, der betød noget alvorligt i Lovforslaget, var de 2 sidste Paragraffer om, at der paa Finanslovsforslaget skal optages et Budget, og at en Driftsberetning skal forelægges Rigsdagen. Det ærede Medlem bemærkede lejlighedsvis, at dette er det eneste af Betydning ved Lovforslaget, men hvorledes det ærede Medlem saa bagefter kan foreslå sig i Folketingets Forslag, saa at han siger, at ogsaa det betheder noget, forstaar jeg ikke ret, men det skal jeg komme til senere. — Altsaa den ærede første Taler nævnte ganske rigtig, at der om Overbestyrelsens Ordning og om Revisionens Stilling er Uenighed mellem det,

der vedtoges af Folketinget og Ministeren. Hvad Centralbestyrelsen angaar, skal jeg udtale, at jeg godt kan tiltræde, hvad det ærede Medlem sagde i denne Retning. Man maa have en Generaldirektør, der virkelig har en selvstændig Administration af Jærnbanen. Han maa have Medhjælp ogsaa i den øverste Ledelse, en komiteret, det er ganske klart. Det ligger i hele Forretningernes Natur og Karakter. Nødvendigheden af de hyppige Inspektionsrejser i Indlandet og Rejser i Udlandet gør, at Generaldirektøren maa have Medhjælp. At han i øvrigt maa have, man kan gerne kalde det, et Sekretariatsapparat, er ganske klart, og det kan ikke indskrænkes til et enkelt Kontor, thi der er andre Sager, der ogsaa maa undergives kontormæssig Behandling, naar han skal tage Stilling over for Linieforvaltningen. Jeg holder altsaa paa, at det er rigtigt altid at have en Udstillelse mellem Centraladministrationen og Linieforvaltningen, og jeg er enig med den ærede første Taler i, at det naturlige er at beholde den Hovedinddeling, man nu har, hvorledes man i det enkelte vil forme den, kan man nærmere forhandle om.

For Revisionens Vedkommende tror jeg, der er en stor Del Misforstaaelse til Stede. Det er ganske ligeagtligt, om den sker i den Bygning, hvor Centraladministrationen er, det kommer an paa, hvorledes den organiseres og forbindes er. For ikke at opholde mig alt for meget ved dette Spørgsmaal, vil jeg sige, at Misforstaaelsen bestaar vistnok deri, at man ikke ret ser, at Generaldirektøren, Lederen af Statsbanedriften, er i højeste Grad interesseret i, at den administrative Revision foregaar regelmæssig og sikkert, at den Revision, der vedrører alt, hvad han har givet Ordre til, altsaa paa Jærnbanens Vegne, foregaar prompte, og derfor maa han nødvendigvis have en vis Indflydelse. Det ærede Medlem nævnte, at for Ministeriets Vedkommende findes en anden Ordning. Nu kan man ganske vist sige, at Revisionen der ligger under Finansministeren, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa at hvis der i Postvæsensspørgsmaal opstaar Tvivl med Hensyn til Decisionen, bliver det Indenrigsministeren, der som Faagminister afgør Sagen og ikke Finansministeren. Altsaa, noget lignende kan ogsaa for Ministeriets Vedkommende finde Sted. Et ganske andet Spørgsmaal er, hvorledes der skal forholdes med Revisionen over for Generaldirektøren og det Regnskab, han skal aflægge, men det kan man nok enes om. Vil man ikke nøjes med Statsrevisionerne, kan man give Ministeren hderligere Hjælp end den, han har, til at kontrollere Generaldi-